Advent 2012

Nº 132

Full Informatiu

ESPEREM EN EL SENYOR

Tota la nostra vida és un compàs d'espera de les interaccions del Senyor en la nostra vida personal, en la marxa del món i en la marxa de la societat humana.

El Senyor intervé en tots els esdeveniments de la nostra existència humana, encara que sempre respecta la nostra llibertat personal.

Diu Sant Pau en una de les seves cartes: en Déu existim, ens movem i som. Tota la nostre raó d'essers creats resta submergida en Déu. D'Ell esperem la plena realització de la nostre condició humana. Tota la nostra vida és un compàs d'espera de la seva actuació en nosaltres. D'Ell hem rebut la vida; i una vida plena i feliç que va ésser desmuntada per la desobediència d'Adam i Eva.

Les promeses del Senyor fetes als nostres primers pares i profetes de l'Antic Testament s'han acomplert totes fins les que anunciaven el Naixement del Redemptor en un portal de Bet-L'ehem a Judea, a la ciutat de David.

Per això cada any esperem amb ansietat les celebracions de l'Any Litúrgic, que ens fan reviure la història de la nostra salvació fins que arribem a la plena possessió en el més enllà de la vida present, de les veritats de fe que hem viscut com a peregrins en aquest món i mentre fem camí cap a la vida eterna.

L'Advent ens recorda els quatre mil anys d'espera que el poble hebreu i el món sencer va trigar en veure acomplertes les promeses de Yahvé, el Déu d'Israel, sobre el Naixement del Senyor fet Home.

Per això el temps litúrgic de l'Advent és temps de intensa preparació per poder celebrar les festes de Nadal. Ens hi preparem en un esperit de joiosa austeritat per prendre consciència de la màxima importància que té, per la humanitat sencera, l'Encarnació del Fill de Déu fet Home.

Preparar-se és prendre consciència de la nostra condició de pecadors, d'homes que han d'ésser salvats per la misericòrdia del Senyor. Preparem-nos, doncs, en aquest Advent amb un cor ben disposat i sempre amb la màxima rectitud d'intenció pera poder complaure el Senyor.

P. Andre Mª Guim; ord. carm.
Rector de Santa Joaquima de Vedruna

EL ADVIENTO A LO LARGO DEL TIEMPO

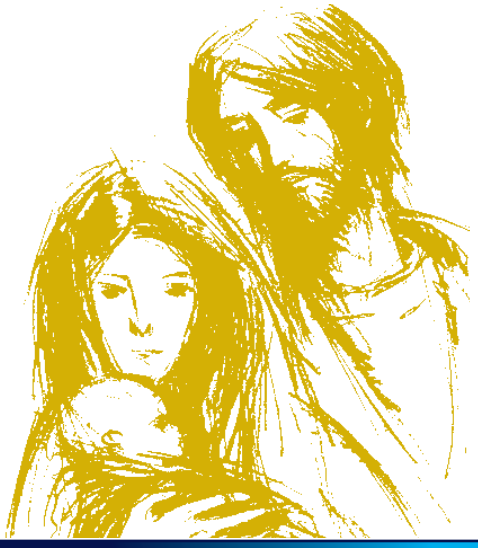

Fra Jordi Mª Gil i Costa, O.Carm.

Este tiempo litúrgico nace en el siglo IV.

El primer testimonio que tenemos es un canon del concilio de Zaragoza del 380.

El Adviento viene a ratificar la doctrina de los concilios de Éfeso y Calcedonia, proclamando el dogma de las dos naturalezas, divina y humana, en la persona de Jesucristo, contra la herejía cristológica de Nestorio y Eutiques, y a dar mayor relieve en la Liturgia al misterio de la Encarnación y al de la Maternidad de la Virgen.

Entre el 27 de noviembre y el 3 de diciembre tiene su comienzo.

El motivo es que debe empezar el domingo más cercano a la fiesta de San Andrés, Apóstol (30 de noviembre).

En la época primitiva había una tendencia casi general a equiparar el Adviento con la Cuaresma, en el tiempo y aun casi en el rigor.

En las Galias y en España, por ejemplo, y en rito ambrosiano de Milán, el Adviento empezaba el día de San Martín de Tours (11 de noviembre), y se prescribían como obligatorios para los fieles, dos, tres y hasta cuatro ayunos semanales, y casi diarios para los monjes.

Antes del Concilio Vaticano II para el Adviento se prescribía el ayuno con abstinencia el miércoles, viernes y sábado de las IV témporas y la Vigilia de Navidad.

En muchos países, en virtud de Bulas e Indultos particulares, tan solo se practicaba en la vigilia de Navidad.

En los últimos días de Adviento, para semejarlo más con la Cuaresma, se cubrían las imágenes y altares, igual que en la Pasión.

Desde el Papa Nicolás I El Grande (858-867), en el siglo IX, el Adviento consta de cuatro semanas, cuyos domingos eran "estacionales".

Del 17 al 27 de diciembre se instituyó las llamadas "Grandes Antífonas" o "Antífonas O".

Según Amalario de Metz, estas Antífonas son de origen romano, y probablemente datan del siglo VII.

Fueron en un principio, siete, ocho, nueve, y a veces, hasta diez y más; pero desde el Papa San Pío V (1566-1572) se fijó en siete su número.

Las Antífonas O están dispuestas de manera que se hace con las mismas un acróstico que dice en castellano: Estaré mañana. En latín ERO CRAS.

E MMANUEL
R EX (Rey)
O RIENS (Oriente)

C LAVIS (Llave)
R ADIX (Raíz)
A DONAI
S APIENTIA (Sabiduría)

Esperamos tu venida, Ven, Señor Jesús!

ASPECTES CARMELITES

P. Jose López Villalba O. Carm

“VIURE EN OBSEQUI DE JESUCRIST,...”

Acabem un cicle i comencem un altre, acabem el temps de durant l’any i comencem l’advent, fi i principi. El temps d’advent és temps d’espera, per tant, també de vigilància i preparació, ¿per a què?, doncs per la vinguda del Messies, del Salvador del món, o sigui ¡vigilem! ¡preparem-nos!.

En aquest temps d’advent i durant tot l’any, des de que els carmelites existim una de les maneres de viure aquestes actituds pròpies de l’advent, ha estat aquesta gran pauta que ens ve de la Regla Carmelita, en el c. 2 ens diu; *“A molts llocs i de moltes maneres els Sants Pares deixaren establert com cadascú, a qualsevol orde que es trobés, o bé fos quin fos l’estat de vida religiosa que hagués escollit, ”HABÍA DE VIURE EN OBSEQUI DE JESUCRIST I SERVIR-LO AMB UN COR PUR I UNA CONSCIÈNCIA RECTA”*. Cert que aquesta actitud ha estat i és pròpia dels frares i monges carmelites però també es cert que també ho ha estat i és per als laics carmelites, sobretot pels terciaris, però també per a qualsevol laic que ha viscut o participat de l’espiritualitat carmelita.

Sant Ignasi de Loiola també te aquest aspecte en la seva espiritualitat, només que ell ho formula diferent, ell al final dels exercicis proposa la contemplació per assolir amor, que en definitiva et porta a; “en tot estimar i servir a Déu” o dit d’un altre manera “fer-ho tot per amor a Déu”. Veiem que en definitiva és el mateix.

¿Com podem nosaltres viure en obsequi de Jesucrist, sempre, però especialment ara en aquest temps d’advent?. Doncs en resposta a l’amor que Déu ens té, en tantes coses com ens regala el Senyor a nivell personal, de fe, humà, social, de la creació, aquí cadascú ha de veure i valorar, quins són els regals que el Senyor t’ha fet a tu. Quedem-nos amb un do que ens toca a tots, es a nivell de fe, És tracta de L’Encarnació del Fill de Déu, amés, és el que preparem i celebrem aquests dies. Doncs bé veient i valorant l’amor que ens dona amb aquest misteri, que ens dona la vida, la salvació, que ens fa present l’amor de Déu, la resposta que ens tindria de sortir es el que dèiem; “Viure en obsequi de Jesucrist, fer-ho tot per amor a Déu”. D’aquesta manera fem al que a ell li agrada i el fem present a la nostra vida donant-nos als altres estimant, o al menys intentant-lo en tots els esdeveniments de la nostra vida.

Que la Mare de Déu del Carme, també protagonista en aquest temps que ens ocupa intercedeixi per nosaltres per que puguem viure aquest obsequi de Jesucrist que ella també va viure.

¡Bon advent!.

AVISOS

Us recordem que durant l'Advent, de dilluns a divendres, es fa el rés dels Laudes a les 6:30h a la Sala Beat Titus Brandsma (accés per c/. Francolí).

Esteu tots convidats.

El dijous 25 d'octubre de 10.30 a 11.30 h, vam començar una nova activitat a la parroquia, es la Lectio Divina= Pregària amb la Paraula de Déu. Es de llarga tradició a la nostra orde i respon molt bé al carisma de la nostra família carmelita que és la pregària.

Si algú encara no coneixeu aquesta nova activitat parroquial, us convidem cada dijous no festiu de 10.45 a 11.45 h,- hem endarrerit l'horari 15 minuts per motius pràctics-, en la sala Santa Joaquima de Vedruna, entrant pel c/Sant Hermenegild 11-13.

¡Us esperem! Els Carmelites.

El proper dilluns 10 de Desembre a les 21h tindrà lloc la Xerrada d'Advent a càrrec del Pare Francesc Sánchez, O.F.M. Cap.

www.santajoaquinabcn.com

Donacions per la Parròquia:
"La Caixa" 2100-3262-17-2100339546